

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 51P/137/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312220452
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Klepáčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1312220452.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Klepáčovou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú: B. N., narodená XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - L. L., narodená XX.XX.XXXX, bytom D. XX, Q., zastúpená advokátom Mgr. Dávidom Štefankom, AK so sídlom Kutlíkova 17, Bratislava a otec - S. N., narodený XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, Q., zastúpený Mgr. Silviou Kaveschánovou, AK so sídlom Trnavská cesta 104, Bratislava, o návrhu matky na zvýšenie výživného a zákaz styku, takto

rozhodol:

Otec je povinný platiť na maloleté dieťa: B. N., nar. XX.XX.XXXX zvýšené výživné zo sumy 80 eur na sumu 100 eur mesačne, v pravidelne sa opakujúcich plneniach, splatných vždy najneskôr do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od 27.12.2012.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava III. č. k. 10C/14/2009-47 zo dňa 03.12.2009 v časti vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa: B. N., nar. XX.XX.XXXX.

Dlh na zročnom výživnom na maloleté dieťa: B. N., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 27.12.2012 do 30.04.2013 vo výške celkom 83,20 eura súd povoľuje otcovi zaplatiť v splátkach vo výške 10 eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa: B. N., nar. XX.XX.XXXX súd zamietá.

Súd zastavuje konanie o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom: B. N., nar. XX.XX.XXXX.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 27.12.2012 sa matka maloletej B. domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú, a to zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 170,- eur mesačne, počnúc dňom 01.12.2012. Zároveň sa rovnakým návrhom domáhala aj zákazu styku otca s maloletou B.. Počas konania matka vzala svoj návrh v časti zákazu styku otca s maloletou B. späť, s ktorým späťvzatím návrhu v tejto časti súhlasil i kolízny opatrovník a otec maloletej.

Svoj návrh odôvodnila matka tým, že naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej rozhodované rozsudkom zo dňa 03.12.2009, kedy bola vyživovacia povinnosť určená v sume 80,- eur mesačne. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k výraznej zmene pomerov na strane maloletej B. ako i k nárastu cien základných tovarov a služieb. Maloletá B. v tomto školskom roku ukončuje svoje základné vzdelanie a začína sa pripravovať na štúdium na strednej škole. V súvislosti s návštevou posledného ročníka základnej školy ako i s dovŕšením veku 16. rokov došlo na strane maloletej k zmene pomerov súvisiacich s výdavkami na jej odôvodnené potreby a záujmy. Matka uviedla, že výdavky na maloletú B. predstavujú mesačne sumu cca 372,- eur, ktorá suma v sebe zahŕňa náklady na ošatenie, obuv, náklady spojené s návštevou školy, stravou, vybavením detskej izby, hygienické potreby, športové potreby, spoločenské aktivity. Od poslednej úpravy výživného došlo taktiež k nárastu cien základných druhov tovarov a služieb, minimálne o výšku inflácie, ktoré navýšenie nákladov je taktiež potrebné pri úprave výšky výživného zohľadniť. Otec sa o maloletú B. žiadnym spôsobom nezaujíma, nestretávajú sa spolu a na jej výživu okrem súdom stanoveného výživného žiadnym spôsobom neprispieva. Na základe uvedených skutočností mala matka za to, že jej návrh na zvýšenie výživného na maloletú je dôvodný a žiadala, aby mu súd v celom rozsahu vyhovel.

Otec maloletej s návrhom matky na zvýšenie výživného súhlasil, nesporeval nárast potrieb na strane maloletej B., avšak za primerané považoval zvýšenie vyživovacej povinnosti na sumu 100,- eur mesačne, vo zvyšku žiadal návrh matky zamietnuť nielen ako nedôvodný, ale aj z dôvodu, že na jeho strane neprišlo od poslednej úpravy výživného voči maloletej k zmene v jeho zárobkových pomeroch a tieto sú totožné. K tvrdeniam matky maloletej, že sa s dcérou nekontaktuje uviedol, že je to pravda, avšak deje sa tak z dôvodu odmietania kontaktu zo strany maloletej, ktorú situáciu otec rešpektuje, hoci má za to, že maloletá je ovplyvňovaná zo strany matky. K výške výživného poukazoval na to, že jeho príjem predstavuje čiastku cca 490,- eur mesačne, pričom z dôvodu štátnozamestnaneckého pomeru nemôže mať žiadne ďalšie vedľajšie pracovné pomery a príjmy. Jeho pravidelné mesačné výdavky sú spojené s bývaním vo výške cca 145,- eur, so zabezpečením stravovania a úhradou ďalších základných životných potrieb. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby súd upravil jeho vyživovacia povinnosť vo výške 100,- eur mesačne.

Právny zástupca matky žiadal, aby súd návrhu matky na zvýšenie výživného v celom rozsahu vyhovel, a to predovšetkým z dôvodu, že otcovi od poslednej úpravy výživného voči maloletej zanikla povinnosť výživy k plnoletej dcére T..

Právny zástupca otca žiadal vyhovieť návrhu matky len čiastočne a zvýšiť vyživovacia povinnosť otca voči maloletej na sumu 100,- eur mesačne.

Kolízny opatrovník doporučil súdu zvýšiť vyživovacia povinnosť otca voči maloletej na sumu 100,- eur mesačne od podania návrhu, nakoľko uvedená suma korešponduje so záujmom maloletej B..

Naposledy bola vyživovacia povinnosť otca voči maloletej upravovaná rozsudkom tunajšieho súdu, č. k. 10C/14/2009 - 47, zo dňa 03.12.2009, ktorým rozsudkom bolo manželstvo rodičov rozvedené, ohľadom úpravy práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa maloletá B. zverila do osobnej starostlivosti matky, ktorá maloletú súčasne zastupuje a spravuje jej majetok. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 80,- eur mesačne. Zároveň bol upravený jeho styk s maloletou. V tom čase bola vo veku 13. rokov a bola žiačkou základnej školy. Matka bola zamestnaná ako zdravotná sestra a jej príjem bol o cca 10,- eur nižší ako v súčasnosti. Otec bol v štátnozamestnaneckom pomere s približne rovnakým príjmom ako v súčasnosti. Rodičia mali ďalšiu vyživovacia povinnosť k toho času plnoletej T. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorú si otec plnil vo výške 90,- eur mesačne na základe schváleného súdneho zmiernu.

Maloletá B. v školskom roku 2012/2013 navštevuje 9. ročník Základnej školy. Matka vyčíslila mesačné výdavky spojené s úhradou nákladov na strane maloletej na sumu 376,72 €, v ktorej sume je zahrnuté ošatenie a obuv vo výške 40,- eur mesačne, školské potreby vo výške 20,- eur mesačne, hygienické potreby v rovnakej sume, zabezpečenie stravy v domácom prostredí vo výške 120,- eur mesačne,

zdravotná starostlivosť a vitamíny či lieky mesačne v sume 10,- eur vreckové a voľný čas, kde jej matka poskytuje sumu cca 20,- eur, mobilný telefón vo výške 15,- eur mesačne, zariadenie detskej izby vo výške 70,- eur mesačne, (pričom tieto matka uviedla v celkovej výške cca 900,- eur) a náklady spojené s bývaním vo výške cca 61,- eur mesačne. Zdravotný stav maloletej je dobrý. Matka uviedla, že od poslednej úpravy výživného sa skladba odôvodnených potrieb maloletej v zásade nezmenila, zvýšili sa len náklady na ich uspokojovanie o cca 80,- eur.

Matka maloletej B. od poslednej úpravy výživného zmenila svoj osobný stav, dňa 24.11.2012 sa vydala, nepribudli jej ďalšie vyživovacie povinnosti. Je zamestnaná ako zdravotná sestra s tým, že jej priemerný mesačný netto príjem predstavuje čiastku cca 702,- eur, na maloletú B. poberá rodinné prídavky a otec prispieva na výživu maloletej sumou 80,- eur mesačne, iné príjmy nemá. Matka spolu s maloletou B. a svojim manželom obýva 3- izbový byt v Q., ktorý je v osobnom vlastníctve manžela matky a kde poplatky spojené s užívaním bytu predstavujú čiastku cca 187,- eur mesačne. Manžel matky pracuje v Dopravnom podniku Bratislava ako výpravca a jeho priemerný mesačný netto príjem predstavuje čiastku cca 959,- eur mesačne.

Otec maloletej B. od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nezmenil svoj osobný stav, je rozvedený a nepribudli mu ďalšie vyživovacie povinnosti. Je zamestnancom Ministerstva vnútra SR vo verejnej správe ako kynológ s tým, že jeho priemerný mesačný netto príjem predstavuje čiastku cca 490,36 € mesačne, iné príjmy nemá. K maloletej si plní vyživovaciu povinnosť vo výške 80,- eur mesačne, nekontaktuje sa s ňou. Obýva rodinný dom, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve rodičov maloletej a ktorý bude predmetom ich majetkového vyporiadania. Náklady spojené s bývaním predstavujú čiastku cca 145,- eur mesačne. Otec si uhrádza poisťku zodpovednosti za škodu pri výkone povolania, ktorá je povinná vo výške 17,- eur ročne. Má živnostenské oprávnenie, ktorú činnosť má však už 19 rokov pozastavenú.

Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neploleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Podľa § 63 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných

na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 65 odsek 3 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 odsek 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 odsek 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa § 78 odsek 1 veta prvá Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 odsek 3 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O. s. p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O. s. p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Súd mal po zvážení všetkých okolností prípadu a po vykonanom dokazovaní za preukázané, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca je čiastočne dôvodný. Od poslednej úpravy výživného zo strany otca voči maloletej uplynulo časové obdobie štyroch rokov, za ktoré prišlo k určitému nárastu nákladov na krytie odôvodnených potrieb a záujmov maloletej B., ktoré je potrebné premietnuť do výšky výživného na strane povinného rodiča. Súd však nemohol vyhovieť návrhu matky v plnom rozsahu a upaviť výšku vyživovacej povinnosti zo strany otca voči maloletej na žiadanú sumu 170,- eur mesačne, a to tak z dôvodu, že náklady na odôvodnené potreby a záujmy maloletej B. matka nepreukázala v takom rozsahu, aby bolo možné upraviť výšku výživného na požadovanú sumu, ako i z dôvodu, že na strane otca maloletej nedošlo k zmene v jeho zárobkových, majetkových či finančných pomeroch

tak, aby bolo možné návrhu matky vyhovieť. K matkou vyčísleným nákladom na odôvodnené potreby maloletej súd uvádza, že tieto považoval za čiastočne nadhodnotené a zo strany matky čo do ich výšky nepreukázané. Matka mimo nákladov spojených s bývaním nepredložila súdu žiadne relevantné podklady, preukazujúce výšku nákladov na krytie potrieb maloletej B., hoci je nepochybné, že ich matka vynakladá. K najspornejšej položke ohľadom výdavkov na strane maloletej patrila položka vo výške 70,- eur mesačne, ktorá súvisela so zariadením detskej izby maloletej v celkovej sume 900,- eur. Matka úhradu týchto finančných prostriedkov a účel ich využitia žiadnym spôsobom súdu nepreukázala, hoci ich zakomponovala do rozpisu mesačných nákladov na maloletú a žiadala, aby ich súd zohľadnil pri úprave výšky výživného, a to v nezanedbateľnej výške 70,- eur mesačne. Ak aj matka uvedené výdavky skutočne na zabezpečenie detskej izby pre maloletú, súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu matka žiadala, aby tieto boli zakomponované do výživného zo strany otca, a to v konkrétnej výške 70,- eur mesačne. Matka súdu neobjasnila, či by sa za daných okolností jednalo o splátky týchto už vynaložených finančných prostriedkov a ak áno, akej ich časti a pod. Súd nemôže v danom prípade opomenúť ani tvrdenia otca, že maloletá mala funkčne vybavenú detskú izbu v predchádzajúcej domácnosti, ktorú mohla matka využiť. K tejto skutočnosti sa matka nevyjadrila, z ktorého dôvodu súd výdavkov na zariadenie detskej izby v sume 70,- eur mesačne, uvedenej v rozpise mesačných výdavkov na maloletú, neuznal za dôvodný a tento pri úprave výšky výživného nezohľadnil. Rovnako nebolo možné v plnej miere zohľadniť argument matky, že na strane otca došlo od poslednej úpravy výživného k maloletej B. k podstatnej zmene pomerov, nakoľko mu odpadla vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére T., ktorú si plnil vo výške 90,- eur mesačne a ktorú skutočnosť matka považovala za jeden z hlavných dôvodov zvýšenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletej B.. Vyživovaciu povinnosť k deťom majú obaja rodičia a tak tomu bolo i v prípade plnenia si vyživovacej povinnosti voči plnoletej dcére T., ktorú si plnili obaja rodičia, rozdiel bol len v tom, že otec ju mal presne stanovenú súdnym rozhodnutím, keďže s dcérou nežil v spoločnej domácnosti. Vyživovacia povinnosť k T. teda odpadla obom rodičom, nie len otcovi a teda i matka maloletej je v súčasnosti schopná prispievať na jej výživu vyšším podielom finančných prostriedkov než tomu bolo v minulosti, keď ešte trvala vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére. K celkovým zárobkovým, finančným a majetkovým pomerom oboch rodičov je potrebné uviesť, že tieto sa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti žiadnym podstatným spôsobom nezmenili na strane ani jedného z rodičov, obaja dosahujú v zásade rovnaké príjmy ako tomu bolo v čase poslednej úpravy výživného, k zlepšeniu ich zárobkových pomerov teda nedošlo. Rovnako je tomu i v prípade majetkových pomerov, kde sú rodičia maloletej podielovými spoluvlastníkmi domu na Q. ulici v Q. a inak nie sú na strane ani jedného z nich prítomné žiadne vyššie majetkové hodnoty. Súd mal po vyhodnotení vykonaného dokazovania za preukázané, že vzhľadom k matkou preukázaným odôvodneným potrebám a záujmom maloletej B. a k celkovým zárobkovým a majetkovým pomerom otca maloletej ako povinného rodiča a celkovo oboch rodičov je odôvodnené zvýšenie vyživovacej povinnosti zo strany otca na sumu 100,- eur mesačne, ktorá suma spolu s plnením si vyživovacej povinnosti zo strany matky, umožní maloletej uspokojovanie jej potrieb a záujmov v optimálnom rozsahu. Súd pristúpil k úprave výšky výživného od podania návrhu, z ktorého dôvodu bolo nutné vypočítať i dlžné výživné za obdobie od 27.12.2012 do 30.04.2013, ktoré bolo stanovené na sumu 83,20 €, pričom súd povolil dlžné výživné otcovi splácať v 10,- € mesačných splátkach spolu s bežným výživným, a to vzhľadom k príjmovým pomerom na strane otca.

Vzhľadom k tomu, že matka vzala svoj návrh v časti zákazu styku otca s maloletou späť, s ktorým späťvzatím súhlasil i otec a kolízny opatrovník a s poukazom na citované ustanovenia zákona, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 odseku 1 písm. a) Zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním (§ 201 O. s. p.). Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, O. s. p.)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Bez právnych účinkov podá odvolanie účastník, ktorý sa vzdal odvolania voči súdu, po vyhlásení rozhodnutia (§ 207 ods. 1, O.s.p.).